

Önképzőköri foglalkozás

2017. december 27. szerda, 15.00-17.30

Németh László Városi Könyvtár, Hódmezővásárhely

A 2017-es esztendő utolsó találkája volt ma, és extrákkal zártuk az évet (amiként extrával is fogjuk kezdeni jövő pénteken, Szalma Jutka révén angol barokk építészetéről hallgatva-nézve prezentációt, előadást. Utána azonban nincs kegyelem: csak a Nyíltra készülés; csak Barcelonára készülés, fegyelmezett rendben.

Ma Ancikánk referátumát hallgattuk igen modern tárgyról: [Atlasz Gábor festőművész](#) és performer, mozgásművész, színházi ember tankörébe nyert felvételt tagtársunk, s e munkáról, a helyszínekről, kiállításokról, *eventekről* és más különleges kortárs dolgokról számolt be nekünk vetített képei által. Őszinte, érdekes, önkritikus, önironikus, szívmengető és hasznos előadás volt, a színek domináltak benne: újra átismételhetjük Ancika szép festményeit, s láthattunk néhány egészen *extra*, szokatlan, a művészet fogalmi határait feszegető bemutatót, melyek értelmezéséhez bizony alaposabb ismereteket, gyakorlatot kell még szereznünk. Ancika gondolatai, értelmezései felvillanyzó beszélgetést, vitát generáltak a Csoportban, mely dialógus is mindenfajta haladás, szemlélettágítás alapja.

A foglalkozás végén szó esett egy hajdanvolt diófáról, mely ostorménfává változott; szó volt egy angol szövegről, mely magyarul is olvasható lett volna,

végül pedig egy különleges és a rejtély homályos közegében egzisztáló újabb kori ikonról, melyen egyházi szláv felirat mondja el, hogy Keresztel Szent János poétikusan szenvedő, késő-barokk fejről van itt szó, s a hozzá (háromszor) lehajló és beszélő, vérző keresztről. Jézus elfogadta nagy elődje mártíromságát, s e gondolatmenet visszavitt bennünket a Kör vezetőjének százszor-szeretett Zrínyijéhez, nevezetesen a *Szigeti veszedelem* 2. énekének imájához.